

ESPURNES

Si tots els adagis, que certa gent tenen com a sentències infal·libles, tenen excepció, aquell que diu que: «Tots els extrems són dolents» té un desmentiment rotund.

L'extrem, a voltes interior, però millor extrem de la Unió Sportiva, aquell jove ros, de cabells ondulats, es per nosaltres un jugador excel·lent.

Els futboleros acostumen ademés a tenir una eixam de «novies» sobretot en temps de campionat quan corren la província. Mes ell, en C. ll. també hi fa excepció.

Ell te la «novia» única i li es fidel amb una fidelitat d'arcàngel. I ella, amb els seus ulls esplèndids com dues mores, i atraients com dos imants, s'el contempla i s'el mira, i a voltes li somriu amb aquella expressió tant seva que magnetitza fins a nosaltres, assidus contempladors de la felicitat parella.

Oh! nena del carrer de Girona, que et sabies passejar del braç de les amigues amb aire maternal, malgrat la «minoría» de la teva edat, i que ens vares deixar quan el teu encís a les hores de Rambla s'ens feia tant necessari, torna, torna de Barcelona i anima de nou l'agència de casa teva, recadereta que tens cara de nina i posat pensatiu de dona gran, potser per la mateixa preocupació d'un amor prematur i aparentment extingit segons sembla.

Qui sab!

TENIU MAL DE CAIXAL?

Preneu paciència.

Per Deu! jove L.m.d.id, aquesta gorra!

El cap sempre ha de ser cap, però mai una tarana ni una tenda de campanya.

L'AGAPITU vos ho suplica, no vos hi enfonsu tant dintre aquest estuig amb visera i deixeu que vos vegem un xic la façana.

Si la vostra gentil amor té prou influència sobre la vostra voluntat, a n'ella ens adrecem particularment per a que vos corretgeixi aquest petit

defecte, sense el qual, seria un jove perfecte, all per a fer caure cors.

Mec! mec! mecmec!, un camell, dic, una bicicleta groga, amb un grog canari, que es para a l'acera de la Rambla.

El seu alt ocupant en devalla, i fa costat a la rossa bonica de ros indecís, l'Ass.n.i. que l'espera com cada mitg dia, seria com sempre, massa seria potser per una noia del seu temps.

Escolti un concell l'amiga «No hi ha res més contraproduent que volguer tenir experiència o al menys donars'en l'aire».

¿Que vol de més herms que la mateixa ingenuïtat de l'edat rosa, de més simpàtic que una rialla oberta i clara sortint d'un cor en plena seducció d'adolescència formosa com la de vostè?

Voleu aprendre l'Anglès en quinze dies?

No us ho penseu pas.

Marina que et bellugues i et remenes incessantment, que corres, que xiscles, i tens els llavis massa vermells, escolta:

¿Perquè et resisteixes a ser una «menor»? Perquè t'hi refuses i t'apliques a produir l'efecte d'una noia feta?

¿Tu no sabs que lo mes encisador es un arbre en flor i no en fruita?

¿Perquè dons et remenes tant, Marina? Santa Ignoscencia! Què farás quan siguis gran?

Verdaderament la dona es l'essència de l'adaptació al medi.

Per aixó no ens estranya que un amic fidedigne ens digui qu'a la Rambla de Barcelona, es va quedar astorat al veure la gràcia insospitada amb la qual la simpàtica Neus G.m.z portava capell.

Nosaltres no en dubtem gens com no dubtem tampoc de tota la gràcia i qualitats estètiques que en la dita Neus hi ha sapigut condensar la seva mare, que cada dia ens va convencent mes, per mare política del que sigui afortunat marit de la seva filla.

I sigui dit amb molta política.

